

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

BARVY NOCI, STÍNY DNE

Kozohorská Monika

Plzeň 2017

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění
Studijní program Výtvarná umění
Studijní obor Ilustrace a grafika
Specializace Malba

Bakalářská práce

BARVY NOCI, STÍNY DNE

Kozohorská Monika

Vedoucí práce: Prof. ak. mal. Aleš Ogoun
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeská univerzita v Plzni

Plzeň 2017

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedené prameny a literatury.

Plzeň, duben 2017

.....

podpis autora

OBSAH

1	MÉ DOSAVDNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE.....	2
2	TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY, CÍL PRÁCE.....	4
3	PROCES PŘÍPRAVY, PROCES TVORBY.....	6
4	POPIS DÍLA, TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA, PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR.....	8
5	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ a) Knižní a periodiká literatura b) Internetové zdroje.....	12
6	RESUMÉ.....	13
7	SEZNAM PŘÍLOH.....	14

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Kdybych měla své práce nějak charakterizovat a popsat, asi bych je nazvala jako rozmanité. Na střední umělecké škole Václava Hollarka většina mého zájmu, nebo časového rozvrhu patřila grafickému designu, který byl můj hlavní studijní obor. Malování, ale vždy pro mě bylo něco víc, bylo to něco, v čem jsem se cítila jako doma a hlavně svobodnější, než pro mě ‚svázané‘ grafice.

Malbě jako takové jsem se začala plně věnovat až na vysoké škole, tak že tyto tři roky jsou pro mě hlavně rozkoukáváním se, bádáním a objevováním všech možných stylů malby, technik, provedení a hlavně různých témat.

Co se týče právě témat, tak mě vždy zajímalo a bavilo lidské tělo a obyčejné věci. Po kreslení a malování ochotných modelů, či sebe sama, jsem vždy sklouzla zpátky ke všedním věcem, nebo jejich vzájemným spojováním.

Často jsem se přistihávala, jak pozoruji několik minut i klidně desítek minut s nadšením jednu věc a v hlavě jsem si rovnou dělala návrhy a kompozice, jak bych to přenesla na papír. Daná věc, mě zaujala kvůli tvaru, ale většinou díky barvám, které si s předmětem pohrávaly a dodávaly mu úplně jiný rozměr a atmosféru.

(Z předmětu, co každý denně vidí, nebo používá, je najednou jiná věc..asi bych to přirovnala k myšlence ready-made, když Marcel Duchamp vystavil pisoár.)

Začala jsem tedy malovat věci (látky, židle, kovové předměty, polystyren, mycí houbičku, sošky..), a jak na ně působí jiné barvy, světla či stín. Zkoušela jsem malovat dva předměty, každý předmět jednou barvou + černá a bílá a na stíny jsem použila vždy barvu druhého předmětu (barvy byly většinou komplementární). Výsledek byl pro mě docela uspokojivý a hlavně mě to velice baví. S podobnými nápady a řešením stále pokračuji.

Kdybych měla zmínit nějakého autora, který na mě udělal dojem a nějak mě ovlivnil, byl by to určitě prof. ing. akad. mal. Jiří Sopko. Mám ráda jeho barevnost, používání barevných ploch a jejich vzájemným působivým působením a modelaci, o vtipu a tématech nemluvě. Jeho práce a jeho vliv na mě, mi určitě pomohl k vytvoření klauzurní postupové práce 2015/2016.

Jako dalšího autora bych určitě nevynechala surrealistickou malířku Toyen. Líbí se mi její fantazie a schopnost sebevyjádření. Opravdu, mě ale nadchla a okouzila, až když jsem navštívila její větší výstavu na Kampě, kde jsem měla možnost shlédnout i obrazy, které nebyly na jiných výstavách, kde jsem byla, k vidění.

Dostala mě její mystická barevnost, a jak jednotlivé barvy dokázala krásně vyzdvihnout. Tuto nádheru ještě doplňovala realistickými detaily.

O něco v tomto smyslu se také pokouším - o vyvolání takového pocitu v divákovi, jaký jsem pociťovala já, při pohledu na její práci. Jsem ale stále jen na začátku a můj cíl jsem si myslím nestanovila tak úplně lehký. Myslím, že na sebe kladu vysoké nároky, jak má co vypadat a nejsem se sebou jen tak spokojená, někdy je to dost frustrující, ale každý se vyvíjí a učí každý den, tak že nad sebou ještě nelámu hůl.

Většinou se mi stává, že obrazy které namaluji a zdají se mi dobré, tak po nějaké době ztrácí to, co se mi na nich líbilo a naopak, obrazy, které jsem malovala i před několika lety, mi najednou dávají větší smysl a význam, který jsem tam v dobu vytvoření neviděla.

Téma jsem si zvolila s názvem ‚barvy noci, stíny dne‘, které mě zaujalo už při prvním přečtení všech témat, ze kterých jsme měli na výběr. Téma se mi zdálo dobře uchopitelné a lákavé na jeho zpracování.

Myšlenky, jak téma vyobrazit, mi naskočily hned po krátkém zamyšlení se nad námětem. Proto, pro mě bylo toto téma jasnou volbou. Nic není lepší, než když vám téma sedne a napadají vás nové a nové věci, jak ho uchopit.

Bohužel, se mi také poté stalo, že jak se nápady a nadšení rychle objevily, tak zase rychle zmizely. Vše co mě napadlo, mi postupem času začalo připadat jako hloupost, nebo jsem nevěděla, jak a kam to má směřovat dál, a jestli je v mých silách nápady vůbec uskutečnit.

Dva ze čtyř obrazů jsem měla vymyšlené i s provedením, ale na zbylé dva už jsem nestačila. Bylo velice frustrující, když jsem chtěla něco namalovat, ale nevěděla jsem co namalovat dál, aby to k sobě vzájemně pasovalo. Nedokázala jsem se pohnout z místa a uvažovala jsem nad dalším nápadem, ale ten mě přivedl opět zpátky k mému prvnímu nápadu, a tím také k problému.

Dala jsem tomu čas, a po nějaké době jsem se vrátila k oběma původním plánům a začala jsem zkoušet propojit tyto dvě myšlenky v jednu - najednou mi to dávalo smysl. Po pár skicách jsem měla všechny čtyři obrazy vymyšlené, samozřejmě jim ještě chybělo přesné finální zobrazení, ale frustrace zmizela a opět se ve mě vzbudilo nadšení.

Z předchozích třech zadání semestrálních prací jsem si vybrala ‚světlo ve stínu‘, díky kterému jsem si chtěla před bakalářskou prací ‚odpočinout‘, ale v průběhu vytváření všech možných variant, které mě napadly na toto téma, jsem se dobrala k možnostem, které bych mohla použít jako návrh a inspiraci přímo k bakalářské práci. Přeci jen jsou si témata podle mého názoru docela blízská.

Jedna z myšlenek, jak pojmout semestrální práci, byla z hlediska čistého a reálného prolínání světla a stínu a vzájemných ‚her‘, které vytvářejí zajímavou směs obrazců a kompozic. V těchto obrazech je ‚hlavní‘ světlo světle růžové barvy, které tyto

obrazy vzájemně spojuje.

U bakalářské práce jsem se chtěla zaměřit také na vzájemné spojování obrazů barvou, ale i námětem, nebo-li v jednotlivých obrazech nalezneme stejné, nebo podobné prvky, které na sebe následně navazovazují a dotvářejí tak děj všech čtyř obrazů.

CÍL PRÁCE

Jako cíl práce jsem určitě měla, dopracovat se k přesnému sebevyjádření mnou zvoleného tématu. Chtěla jsem, aby tomu diváci porozuměli tak, jak sami chtějí, a aby mi sami dokázali objasnit, jak na ně obrazy působí, a co v nich vidí. Zpětná vazba by mi pomohla, někam se opět posunout, či si utvrdit to, co bych chtěla dělat. Nebo by mě k tomu pomohla dovést.

Cílem pro mě určitě bylo, zjistit, jestli dokážu plně využít a pracovat s větším formátem, s kterým jsem ještě do této doby, neměla žádné zkušenosti. Také bylo cílem práce, poznat samu sebe a zakončit tím jednu svou kapitolu, od které se budu moci dál odpíchnout a snad se posunout dál.

- Sama si uvědomit, co od sebe očekávám a čeho chci dosáhnout ve své práci. Cíle nebyly malé, ale ne nezdolatelné.

Můj proces přípravy začíná v neustálém myšlení nad tématem a promítáním si ho v hlavě. Snažím se veškeré myšlenky a nápady dávat dohromady jako střípky, a jejich postupným filtrováním, pak z jednotlivých kusů poskládat celý obraz. Většinou nezačínám s náčrty a skicami dříve, než mám alespoň částečně jasno, jak to má vypadat, a co tím chci vyjádřit.

Promýšlení obrazu v hlavě, je pro mě vlastně ta nejdůležitější část procesu přípravy daného obrazu.

Někteří si vezmou do ruky tužku, nebo štětec, a jen tak si ,čmárají', až jim z toho vyvstane jejich obraz. Neříkám, že jsem tento způsob hledání nikdy nezkusila a nepoužila, ale raději jdu vzít štětec do ruky, až když vím, co s ním mám dělat, a co s ním chci vyobrazit. Tak že proces přípravy na mojí bakalářskou práci nebyl jiný...

Obvykle se mé původní plány a nápady na zhotovení obrazu časem liší. Už malované návrhy se mi přestávají postupem času zdát dobré, ale nepřemalovávám je, začnu s novými návrhy s lehkými změnami původních návrhů - odstráním to, co se mi nezdá, a poté začnu malovat rovnou na plátno, kde už si vše urovnám.

Abych řekla pravdu, tak zdlouhavé zpracovávání návrhů mi nevyhovuje už z důvodu, že už předem vím, že daný návrh nebude mít ty vlastnosti, strukturu a přesnost, a že nebude vypadat jako konečný obraz. Je to asi jen má úchylnka, mít vše ,tip top', protože si samozřejmě uvědomuji, že je to jen návrh, a ten takový ani být nemusí...

PROCES TVROBY

Proces tvorby už na finálních obrazech, začal skicováním na plátno a utříděním si myšlenek, jak vše do formátu usadit. S kompozicí jsem několikrát manipulovala a předělávala ji. U

hledání pro mě správné kompozice jsem nezůstala pozadu ani s otáčením obrazu a díváním se ze všech možných stran. Když jsem měla vše na svém místě, začala jsem s nanášením barev, které se lišilo obraz od obrazu.

V obrazech jsem rozdělila barevné plochy i způsobem techniky malby a to pastóznějším nánosy a lazurou. V jednom obraze jsou nanášeny barvy pastóznější a na ně lazura a v druhém je to obráceně, šlo mi o výsledek sebevyjádření.

Moje bakalářská práce na zvolené téma ‚barvy noci, stíny dne‘, je vyjádřená pomocí čtyř na sebe vzájemně navazujících obrazů. Každý obraz, nese nějaký atribut, který se (nepřímo) objevuje v obraze následujícím, nebo ho nějak vykresluje.

Téma a obrazy, jsem pojmla jako takovou zповěď mých barvitých nocí a stínných dnů. Obrazy jsou rozděleny do párů, (každý pár jiná zkušenost), ale nejsou vzájemně odděleny. Všechny obrazy spolu komunikují, jak myšlenkou a stylem zobrazení, tak i podobnými okolnostmi daného okamžiku a prožitku. Žádný den však není stejný, a tak i večer.

První obraz znázorňuje tu danou akci, rozruch, svobodu, živost a barvitost večerního prožitku. Jedním takovým prožitkem se stala i naše fakultní akce s názvem Karnebál.

Z této noci, na mě nejvíce udělala dojem, nebo až zaútočila krása světla, která na mě doléhala celou noc, a která ve mě ještě dlouho přebývala. Vlastně ještě dnes silně vnímám tu nádheru. Musím říci, že tento okamžik, byl velice silný, a to je i důvod, proč jsem se rozhodla pokusit se ho namalovat. Do obrazu jsem tedy použila ty barvy, které té noci dominovaly, a kterými jsem se snažila tu atmosféru vystihnout. Proto je první obraz vystavěn na podmanivosti a vzájemné souhře jednotlivých světla a barev, které symbolizují krásu toho jednoho okamžiku. Tuto barevnou scénu ‚rozbíjí‘ kousek látky, vykukující zespoda obrazu, který následně zasahuje i do druhého obrazu. Látka nebo závoj, je pro mě jakýsi atribut krásy toho večera.

Druhý obraz znázorňuje následující ráno, které už tak barvitě není, ba naopak, z toho krásně naplno prožitého večera se pro mě stává velice stinný, pochmurný až nehezký den.

Obraz je tvořen už jednotlivými atributy, které pro mě byly ten večer důležité, nebo dopomohly vykreslit tu jedinečnou atmosféru, ať už příjemnou (ten večer), či nepříjemnou (to ráno).

Vpravo dole je vyobrazena část panenky v ne moc dobrém stavu, která odráží můj vlastní stav po probdělé noci. Její stín se rozprostírá do zbytku obrazu a dokresluje celý její tvar. Barvy jsou zvolené tak, aby korespondovaly s obrazem, na který navazuje, s tím rozdílem, že barvy nejsou už tak pěkné a evokují můj stav toho rána. I barevné plochy (např. stín dítěte) jsou malované tak, aby z nich bylo patrné mé ne moc dobré rozpoložení.

V tomto obraze je ještě jeden stín, který je dominantou levé části

obrazu. (Levá část, je ještě ta část, kdy vzpomínám na předchozí večer v dobrém). Je to stín látky (její malá část se objevuje v obraze předchozím), který charakterizuje pravou velikost látky.

Tento stín je vyobrazen jako něco krásného z předešlého večera, něco, co už zbylo jako jediné hezké - vzpomínka. Je to ve formě stínu, protože i ten se mění a časem úplně zmizí.

Není tak úplně vmalován do barevné plochy okolo, má znázorňovat i jakousi nálepku, kterou většina lidí používá na ‚zalepení‘ si jejich osobních ran a problémů, jako je alespoň krátké odstříhnutí se od reality, například alkoholem, nebo jinými drogami.

Třetí obraz je opět zobrazením jedné mé ‚párty‘ a je jí koncert. Tento obraz je více živý, než obraz první. Snažila jsem se popsat jiný druh zábavy a pocitů s tím spojeným. Koncert byl pro mě více akční, bouřlivější, rychlejší.. Tak jsem i malovala tento obraz, větším štětcem a rychlými tahy.

V dolní části obrazu je barevné pásmo, které znázorňuje klidnější zónu, ač by tomu tak být nemělo, protože jde o dav lidí. Mě ale v tu chvíli přišlo, jak kdybych byla v nějaké bublině daleko od toho, že to spíše z dálky pozoruji, než bych byla toho součástí. Rozruch se konal kolem.

V každém obraze je něco namalované detailně, a je tomu tak i zde. Jde o nápis EXIT, který jsem si tu noc četla mnohokrát a neměla jsem z toho dobrý pocit.

Ve čtvrtém a posledním obraze je opět vyobrazena reakce na minulý večer. Atributem tohoto večera bylo slovo EXIT, které se zde objevuje ve formě stínu, který zasahuje do dvou částí obrazu. Už to neznamena stín, jako krásnou vzpomínku, ale naopak, už evokuje něco, co mi je nepříjemné. Samotné slovo, nejlépe vystihuje to, co jsem tím myslela - odejít, zanechat, konec.

Druhým důležitým prvkem v obraze je bílé tričko, které je dominantou pravé části obrazu, ale rozprostírá se i do části levé. Prochází všemi třemi barevně rozdělenými částmi obrazu, a tudíž i třemi fázemi mé ranní psychiky a změnami s ní spojenou.

Levá část je ta část, kde jsem si ještě neuvědomila, jak moc je mi zle a pořád vnímám něco hezkého. Prostřední, tedy modrá část, je už o něco horší, ale pořád to není tak zlé. Poslední pravá část, je část ranních nevolností a mých mravních zásad, které také prochází jakousi nevolností, proto je tričko špinavé a nehezké.

Stíny v obraze jsou symbolem dění předešlé noci a minulostí, na kterou bych raději zapomněla. Pohozelé špinavé předměty jsou mojí odpovědí - proč.

TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Bakalářská práce se skládá ze čtyř obrazů stejného rozměru a to 140 x 110 cm. Jedná se o napnutá 100% bavlněná plátna na blind rámech, naklížená a našepsovaná třemi vrstvami akrylátového šep-su. Takto upravená plátna, jsou vhodná pro mou zvolenou techniku malby a to olejovými barvami.

Olejové barvy, jsem si vybrala díky jejich skvělým vlastnostem, větší barevné variabilitě, naproti třeba akrylovým barvám a pomalejšímu schnutí. Možnost vstupovat do obrazu i druhý den a měnit ho, nebo tónovat i jen nepatrně, aniž bych musela celou část znovu přemalovat, byla pro mě výhodou a prioritou.

U akrylových barev takovou možnost nemáte, protože doba jejich schnutí, je v poměru s olejovými barvami téměř okamžitá. Je skvělé mít možnost domalovat části obrazu druhý den, když se vám to ten první den už nezdá a koukat na to alespoň trochu s odstupem a čerstvějšíma očima.

Na skicu na plátno jsem použila vlastnoručně vyráběný přírodní úhel, která je v některých částech obrazu stále patrná.

Obrazy jsem malovala jak pastóznějšími nánosy olejové barvy, tak i lazurou. Použití těchto dvou způsobů, záviselo buď na potřebném lehkém stmavení plochy, nebo na celkovém vyjádření myšlenky.

U způsobu malby mi hlavně záleželo na co nejlepším vystižení samotné vize a mých emocí, které mohou být na úkor samotné malby.

PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Jak už jsem psala v předchozích stránkách, na své dosavadní práce, bych použila slovo rozmanité. Tím chci říci, že mě ovlivnilo a ovlivňuje stále mnoho faktorů, ať už z let minulých, či přítomných a ať z okruhu umění, tak životních. Některé více či méně.

Je pro mě těžké zařadit, nebo vybrat si jeden, nebo dva umělecké směry, ke kterým bych své práce přirovnala, protože mě při jejich učení se, nebo shlédnutím výstav, nějakým způsobem ovlivnilo hned několik. Ať už od renesance, po moderní umění až současnost. Větši-

na mých ‚záchvěvů‘ nadšení pro nějaký styl, či umělce, neměla dlouhého trvání. Jsou však lidé, kteří mě opravdu nadchli, a kteří mě asi jen tak nepustí. Jedním z nich je František Kupka, který si mě získal svými obrazy postavené z krásných barev a kompozic, tak psaným textem.

„Moderní umělecká tvorba, oficiálně uznaná neopouští zděděný příbytek. Předkládají nám mnoho individuálně rozředeného, a jak říkají zmoderněného. Zase vliv prostředí a doby! Zase mnoho vody!”¹

Názor na dobu, ve které pan Kupka žil, se podle mého dá i dost dobře vyložit k době dnešní. Všechny generace mají něco, čím pro ně byla nějakým způsobem charakteristická. Dá se říci, že před pár lety ‚frčela‘ všechna možná sexuální a erotická témata, která samozřejmě přetrvávají i do dnes (toto téma je zajímavé pro všechny generace, liší se asi jen jejich zpracováním, co se týče pohledu chápání lidského těla a cenzury),(viz. výstava Darling, Galerie AVU, 2017).

Moje generace je tkzv. generace Y, kdy má na nás už od útlého dětství vliv technologie (mobilní telefony, internet,..). Jste najedou kontrolováni a i vy máte možnost kontrolovat - ‚checkovat‘ koho chcete. Je to ztráta určitého soukromí, o které, když se nad tím zamyslíme, chceme sami přijít. Proč bychom jinak své soukromé věci dávaly tam, kde si je všichni mohou zobrazit? Na vše se můžete podívat, nebo si zjistit během vteřiny.

Chci tím říci, že je naše doba hodně rychlá, a tak i umění podle mého názoru pořád někam spěchá. Je to do jisté míry také dané neustálou výrobou a vynalézáním něčeho nového (materiálů, povrchů, barev,..). Myslím, že právě toto mě poznamenalo. Mám v hlavě ‚přešel‘ všech možných neutichajících vnějších vlivů a asi i proto, mám problém se svojí prací u něčeho trvaleji vydržet.

„Ale kam bychom chtěli dojít, kdybychom chtěli jenom sklízet?”²

^{1 2} KUPKA, František, Tamara MARKOVÁ a Denisa Vostra. *Tvoření v umění výtvarném*. Praha: Brody, 1999. ISBN 80-86112-16-0

a) KNIŽNÍ A PERIODICKÁ LITERATURA

KUPKA, František, Tamara MARKOVÁ a Denisa Vostra. *Tvoření v umění výtvarném*. Praha: Brody, 1999. ISBN 80-86112-16-0

HILDEBRAND, Adolf. *Problém formy ve výtvarném umění*. Praha: Triáda, 2004. Delfín (Triáda). ISBN 80-86138-51-8.

KEAR, Jon. *Impresionisté v knize*. Brno: Computer Press, 2009. Muzeum v knize (Computer Press). ISBN 978-80-251-2072-9.

LAMAČ, Miroslav. *Myšlenky moderních malířů: (od Cezanna po Dalího)*. 4., přeprac. vyd. Praha: Odeon, 1989. Klub čtenářů (Odeon). ISBN 80-2070087-0.

ELKINS, James. *Proč lidé pláčou před obrazy: příběhy lidí, které obrazy dojaly až k slzám*. Praha: Academia, 2007. ISBN - 978-80-200-1509-9.

b) INTERNETOVÉ ZDROJE

<https://www.avu.cz/event/2017-02-21/galerie-avu-darling-mi%C5%A1o-oromo%C5%A1-mark%C3%A9ta-garai-filip-k%C5%A1rka-elizabeth-haust-4723>

<https://www.google.cz/#q=modern%C3%AD+um%C4%9B-n%C3%AD>

<http://www.moderni-dejiny.cz/clanek/nove-smery-vytvarneho-umeni/>

My bachelor's work topic that i have chosen is Colors of the night, shadows of the day. From all the topics this interested me the most.

I have created four pictures with the same dimensions 140 x 110 centimeters which are painted with oil colors.

I took the topic as a confession of my colored nights and shadowy days.

Pictures are divided to two pairs (each pair, different experience) but they all communicate with each other. They communicate by thought and style of their representation as well as the circumstances of the experience and moment. Everyday is not the same, as well as the night.

First painting displays action, excitement and colorfulness of the night. The beauty of the lights struck me the most that night. I can still see the beauty today. This experience was very strong, so that is why i decided to paint it.

In the first picture i tried to capture everything i have described. This colorful scene, is overlapped by the piece of fabric from the bottom of the canvas. This fabric is an attribute from the night.

Second canvas shows the next morning, which is not as colorful as the night before. You can see that i have used attributes from the night before, which reflect my state from the sleepless night.

Colors have been chosen, so that they can follow up the first painting. In the left corner of the canvas, is the shadow of the fabric from the first painting and shows the memory of the night before. The right side of the canvas displays hangover.

Third canvas shows another night out, but in this case, it is a music concert. This canvas is more alive, than the first one. I tried to show another style of fun and enjoyment, which was faster and more action packed. I have used that action and painted the picture the same way, fast and with bigger brush.

Fourth canvas is divided to three colorful parts and is again from the next morning. Left part of the canvas is a shadow of an exit sign, which is an attribute from the night. The sign is a symbol that made me realize, that i should slow down, take things a little bit more easy. Right side of the painting displays my shirt, which is going through several color, mood and spirit stages.

Příloha 1 - Vlastní malba

Příloha 2 - Vlastní malba

Příloha 3 - Vlastní malba

Příloha 4 - Vlastní malba

Příloha 5 - Klausurní práce 2015/2016

Příloha 6 - Klausurní práce 2015/2016

Příloha 7 - Semestrální práce

Příloha 8 - Semestrální práce

Příloha 9 - Semestrální práce

Příloha 10 - Semestrální práce

Příloha 11 - Semestrální práce

Příloha 12 - Semestrální práce

Příloha 13 - Bakalářská práce

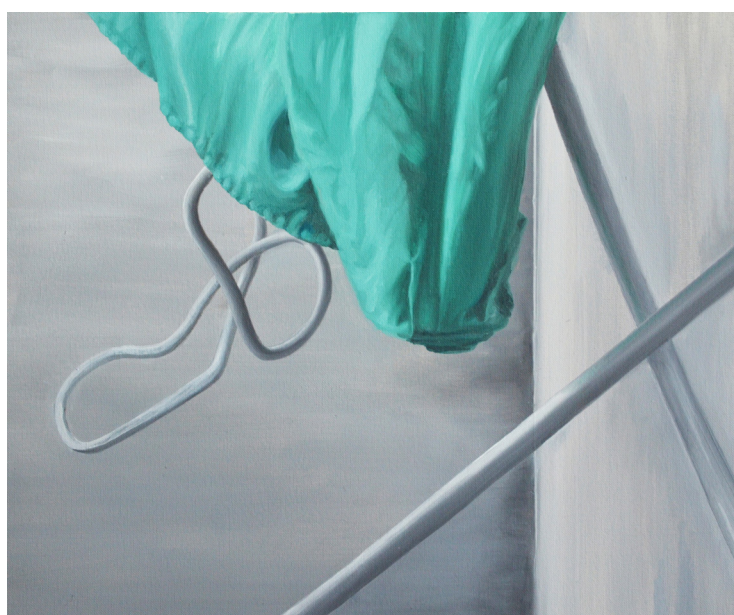
Příloha 14 - Bakalářská práce

Příloha 15 - Bakalářská práce

Příloha 16 - Bakalářská práce

Příloha 1 - Vlastní malba

Příloha 2 - Vlastní malba

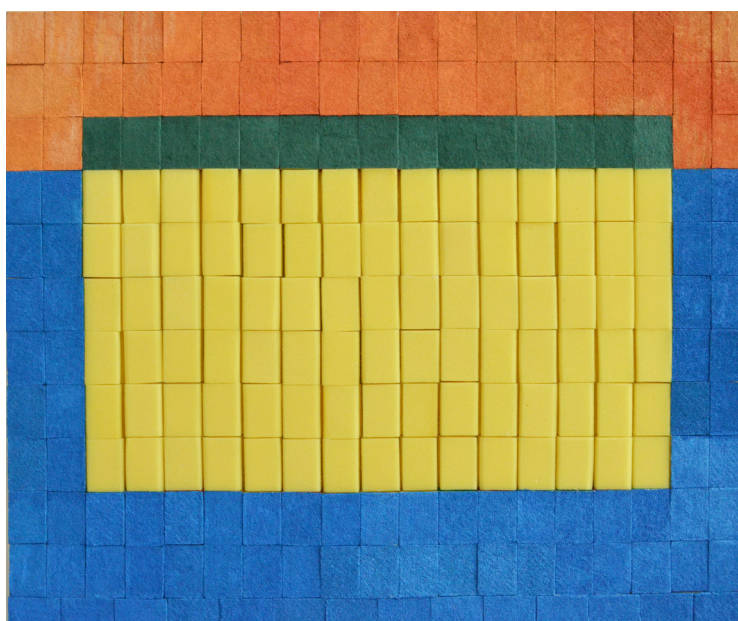
Příloha 3 - Vlastní malba

Příloha 4 - Vlastní malba

Příloha 5 - Klauzurní práce 2015/2016

Příloha 6 - Klauzurní práce 2015/2016

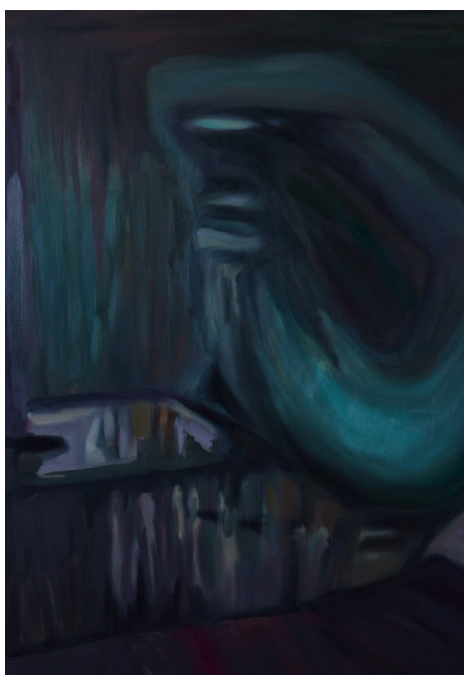
Příloha 7 - Semestrální práce

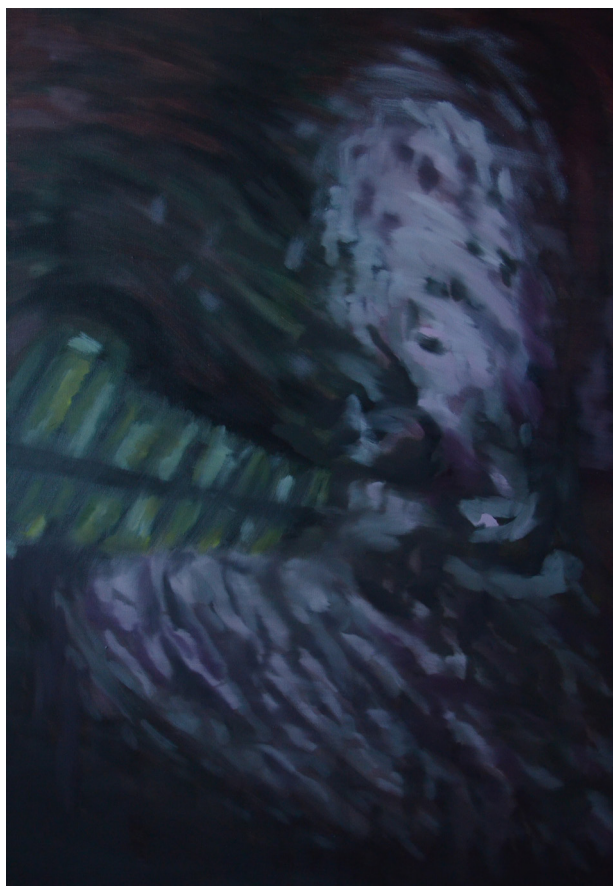
Příloha 8 - Semestrální práce

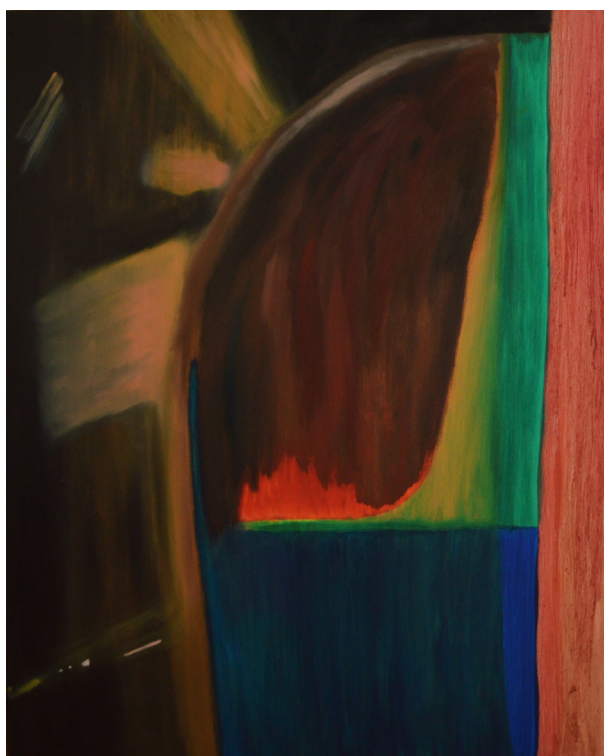
Příloha 9 - Semestrální práce

Příloha 10 - Semestrální práce

Příloha 11 - Semestrální práce

Příloha 12 - Semestrální práce

Příloha 13 - Bakalářská práce

Příloha 14 - Bakalářská práce

Příloha 15 - Bakalářská práce

Příloha 16 - Bakalářská práce 22